

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 15.08.1964, sp. zn. 6 Co 262/64, ECLI:CZ:KSUL:1964:6.CO.262.1964.1

Číslo: 9/1965

Právní věta:

K otázce nároku na výchovné.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 15.08.1964

Spisová značka: 6 Co 262/64

Číslo rozhodnutí: 9

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 54/1956 Sb. § 30

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozhodnutím Státního úřadu sociálního zabezpečení byl přiznán navrhovateli invalidní důchod od 16. ledna 1963, přičemž však nebylo přiznáno výchovné k invalidnímu důchodu na nezletilého syna, jehož má ve svém zaopatření.

Okresní soud v Ústí nad Labem opravnému prostředku do rozhodnutí Státního úřadu sociálního zabezpečení nevyhověl.

Krajský soud v Ústí nad Labem shledal opravná prostředek důvodným, změnil rozsudek soudu prvního stupně a rozhodl, že odpůrce je povinen přiznat navrhovateli k jeho invalidnímu důchodu výchovné na nezletilého J. S.

Z odůvodnění:

Ze zjištění prvního soudu vyplývá, že navrhovatel je rozveden a že jeho bývalá manželka je zaměstnána v závodech B. N. národní podnik v T. Z tohoto manželství se narodily dvě děti dosud nezletilé, z nichž nezl. J. S., nar. 26. 10. 1950, byl podle usnesení okresního soudu v T. ze dne 31. 5. 1958 svěřen do výchovy otce a nezletilá M. S., nar. 14. ledna 1955, do výchovy matky. Každý z rodičů má povinnost postarat se o výchovu a výživu dítěte, jež mu bylo svěřeno. Podle sdělení národního podniku závody B. N. v T. ze dne 27. 6. 1964 matka dětí M. S. nepobírá přídavek na nezletilého syna J. S. Tento jí nebyl přiznán, ježto manželství je rozvedeno a dítě není v jejím zaopatření.

Pro posouzení otázky, zda na nezletilého J. S. náleží výchovné navrhovateli k jeho invalidnímu důchodu nebo přídavek na dítě z důvodu zaměstnání matky, je rozhodná především otázka, kterou soud prvního stupně neřešil a sice, zda matka dítěte má vůbec nárok na přídavek na dítě též na nezletilého J., který není v jejím zaopatření. Při řešení této otázky je nutno vycházet z ustanovení § 30 odst. 2 zák. č. 54/1956 Sb. ve znění předpisů měnících a doplňujících, podle něhož přídavky na děti náležejí tomu zaměstnanci, u něhož se podle zákona o dani ze mzdy přihlíží k dětem jako k vyživovaným osobám. Stejný závěr vyplývá i z ustanovení § 18 odst. 1 vyhlášky ÚRO č. 74/1959 Ú. l. Je proto pro posouzení věci rozhodnou otázkou, zda lze u matky přihlížet k nezletilému jako k osobě vyživované podle předpisů o dani ze mzdy. Odpověď na tuto otázku dává ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky min. fin. č. 338/1953 Ú. l., které stanoví, kdy lze pokládat dítě rozvedených rodičů za osobu vyživovanou podle předpisů o dani ze mzdy. Nežije-li toto dítě u rodiče - zaměstnance, jde o jím vyživovanou osobu za předpokladu, že tento rodič poskytuje na dítě výživné. Bylo-li výživné určeno nebo schváleno soudem, považuje se za vyživované každé dítě, na které je výživné placeno. Nebylo-li výživné určeno, považuje se za vyživované dítě, na které je prokazatelně placeno výživné alespoň v částce 100,- Kčs měsíčně.

V souzeném případě nezletilý J. u matky nežije a tato ničím na dítě nepřispívá, poněvadž podle rozhodnutí soudu pečuje sama o druhé dítě - jehož odůvodněné potřeby jsou přibližně stejné - a to o nezletilou M. S. Nejsou tedy u matky splněny podmínky podle citovaných předpisů, aby jí byl vyplácen přídavek na děti na nezletilého J. Tento jí také skutečně vyplácen není. Navrhovateli proto náleží výchovné na toto dítě.